

under ministerens seneste ændringsforslag uden for betænkningen, men der er altså stadig væk problemer for de forbrugere, der bruger Skærbækværket, og det beklager vi meget, og vi har forsøgt at rette på det med et ændringsforslag, som altså næppe vinder flertal.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg skal kun oplyse Folketinget om, at vi har brugt megen energi på at nå en aftale med de regionale selskaber. Og for en uge eller 14 dage siden var jeg meget optimistisk, og vi arbejder stadig på det, men det er klart, at det er vanskelige forhandlinger, for den aftale, der i sin tid, den 4. juni 1987, blev indgået med de regionale selskaber, bliver betragtet som en meget fordelagtig aftale.

Men den daværende regering valgte at lade være med at notificere den pågældende aftale, og det skaber altså betydelige vanskeligheder i forhold til EU. Vi har imidlertid sørget for løbende at holde EU orienteret, og EU er også blevet orienteret om, at vi fortsat tilstræber at få en aftale.

Det ligger imidlertid i sagens natur, at hvis vi ikke bliver enige, når staten er gået så langt, som vi næsten kan gå, hvis vi ikke vil betale hver eneste krone, som de regionale selskaber skylder væk, er det altså stadig væk ikke helt nemt at se, hvordan vi kan indgå en aftale, for det er jo klart, at hvis man har den opfattelse, at staten skal betale hver eneste krone, er det let nok at indgå en aftale. Men vi gør et sidste behjertet forsøg på at nå et resultat.

Og jeg kan på nuværende tidspunkt sige, at af den restgæld på godt 18 mia. kr., der ligger i de regionale selskaber, har staten tilbudt at betale de 15 mio. kr., og at vi næsten ikke kan gå videre, end vi allerede er gået. Men vi gør altså et sidste, ærligt ment, forsøg.

Men mislykkes det – hvad jeg ikke håber det gør, og jeg vil altså gøre, hvad jeg kan for, at det ikke mislykkes – så vil lovforslaget naturligvis på fuldstændig normal måde blive notificeret i EU.

Fru Eva Møller var inde på, at det er lidt mærkeligt, at forslaget skal notificeres nu, men det er ikke mærkeligt, for det burde man allerede have gjort i 1987.

Og jeg kan sige til fru Møller, at selv om der bliver indgået en aftale, er vi også nødt til at notificere denne aftale, ligesom vi har forberedt Kommissionen på såvel den ene som den anden mulighed. Men jeg ville altså gerne benytte den

ne lejlighed til at sige til Folketinget, at vi gør, hvad vi kan.

Og det er klart, at de partier, vi normalt samarbejder med om gasprojektet, vil blive inddraget, i samme øjeblik der tegner sig en realistisk mulighed for at indgå en aftale, for det har jeg allerede tidligere givet tilsagn om, og det tilsagn vil jeg gerne stå ved.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Det er bare til fru Eva Møllers bemærkning om, at det måske i virkeligheden var bedre, hvis staten, der jo er eneaktionær i Dangas, klarede dette aftalemæssigt med de regionale selskaber i stedet for med lovgivning:

Dér vil jeg sige, at når vi når frem til liberaliseringen af markedet, er vi jo nødt til at have en lovgivning om opkrævning af afgifter, for ellers vil de udenlandske konkurrenter, der kommer ind, jo kunne tage den samme pris, som vi kan tage her, fordi vi har en høj olieafgift, som vi derfor også kan tage hjem gennem en afgift på naturgassen. Og var det ikke gennemført ved lov, men gennem en aftale, ville de i stedet kunne score profitten, om jeg så må sige, på det område, og derfor er det helt afgørende, at vi gennemfører det ved lov.

Kim Behnke (FP):

Det er jo en noget speciel sag, og i virkeligheden havde vi og har vi vel stadig alle sammen et håb om, at der kan blive en forhandlingsløsning, men da miljø- og energiministeren lige var oppe at referere problemstillingen omkring det at få et forhandlingsresultat, glemte miljø- og energiministeren jo at fortælle, hvad den blandt andet også går ud på.

Den går blandt andet ud på, at staten for at pynte på statsregnskabet ønsker at tage et ganske betragteligt provenu fra naturgasområdet og flytte det over i statskassen. Og jeg kan godt forstå, at naturgassektoren ikke er interesseret i ufrivilligt at skulle aflevere penge til statskassen, særlig i betragtning af, at hele den danske naturgassektor – uanset om det er det statslige DONG eller de regionale naturgasselskaber – stadig væk slæber rundt på en kæmpestor gældsbyrde og det, der bliver vedtaget i Folketinget, derfor burde være noget, der peger i retning af at få den gæld hølvet ned.

Men når man fra Folketingets side konfiskerer en del af pengene i naturgasselskaberne for at pynte på statens regnskab, er det jo klart, at de